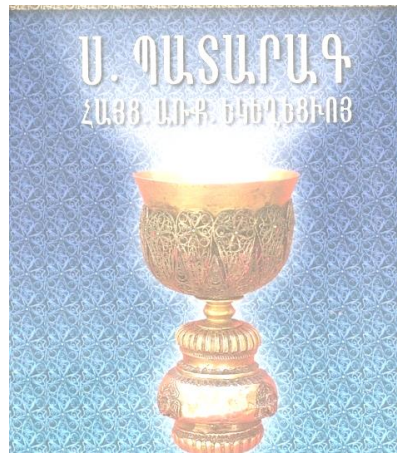

ԱՂՈԹԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻ ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒԹԵԱՆ

Այսօր շատ մարդիկ օրը ֆանի մը վայրկեան հապնեալ կերպով կ'աղօթեն եւ իրենց ըրածին անունը կը դնեն աղօթք: Ուրիշներ երբ խաչակնքեն, կը խորհին, որ անկա աղօթքի պահը կը փոխարինէ: Տակաւին կան անոնք՝ որոնք երբ օրուան ընթացքին «Տէր Յիսուս» բառերը արտասանեն տունէն դուրս ելած ատեն կամ գործի գացած ժամանակ կը կարծեն, որ իրենց ըրածը աղօթք է: Կան նաեւ մարդիկ, որոնք Սուրբ Պատարագի ներկայ ըլլալը աղօթք կը նկատեն: Այս բոլորը սակայն աղօթքի աղփատագոյն երեսները կը ներկայացնեն, եւ շատ հեռու են ճշմարիտ աղօթք նկատուելէ: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ օրը քսան անգամ խաչակնքել եւ հարիւր անգամ Յիսուսը խաչել իր մեղքերով: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ օրը յիսուն անգամ «Տէր Յիսուս» բառերը կրկնել, առանց սակայն Յիսուսը իբրեւ Տէր ունենալ իր սրտին մէջ: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ սուրբ Պատարագի գալ, եւ սակայն որեւէ հաղորդակցութիւն չունենալ Աստուծոյ պատարագուած գառնուկի հետ: Ուստի պէտք է վերանորոգենք աղօթական մեր կեանքը: Պէտք է խնդրենք Սուրբ Հոգիէն, որ մեզի հետ աղօթէ եւ մեզի աղօթել սորվեցնէ (Յդ. 20: Հո. 8:26: Փլպ. 1:19): Երբ Սուրբ Հոգին ինք ըլլայ աղօթքի ժամանակ մեր առաջնորդն ու ուսուցիչը, այն ատեն աղօթքի ժամանակ պիտի չուզենք Տիրոջմէ, այլ՝ Տէրը պիտի ուզենք: Տիրոջ ձեռքին պիտի չնայինք, այլ՝ անոր սիրտին: Տիրոջ պարգեւները պիտի չըլլան մեր հետաքրքրութեան նիւթը, այլ՝ անոր սէրն ու փաղքտութիւնը:

ՀԱՅՑ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ՀԱՅՏԱՆՈՒՄԸ

2- Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ ՀԱՌԱՏԱՑԵԱՆՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ

Վարագոյրը կը բացուի, սարկաւազը բարձրաձայն կը հրաւիրէ ժողովուրդը, ըսելով.-

«Երկիւղածութեամբ ու հաւատքով մօտեցէ՛ք եւ սրբութեամբ հաղորդուեցէ՛ք»:

Պատարագի քահանան կը դառնայ ժողովուրդին, կը մօտենայ բեմի եզրին, կը ծնրադրէ հաղորդելու համար հաւատացեալները:

Անոնք, որոնք հոգեպէս պատրաստուած են, կը մօտենան պատարագի քահանային եւ կը հաղորդուին:

Քահանան հաղորդողներուն կ'ըսէ.-

«Յիսուս Քրիստոսի Մարմինն ու Արիւնը թող մեղքերուդ քաւութիւն եւ թողութիւն ըլլան»:

Հաղորդութիւնը աւարտելէ ետք...

Շարունակելի

ՔՈՒ ԽՈՍԲԵՂ ԽՍ ՂՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ԶԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (ՍՀ.119.105)

ԺԸ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 23 ՄԱՐՏ 2025

ԹԻԻ 12

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԿԱՏՈՒՄԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Ես. 56.1-57.21: Եփ. 2.17-5.14: Ղկ. 16.1-31

ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԻՍՏՈՍԻ ԱՄԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 16.1-31

Իր աշակերտներուն Յիսուս այս առակը պատմեց.

«Մեծահարուստ մարդ մը կար, որ իր ստացուածքներուն վերակացու տնտես մը ունէր: Երբ տնտեսին մասին մարդիկ ամբաստանութիւն ըրին ըսելով՝ թէ իր տիրոջ հարստութիւնը կը վատնէ, մեծահարուստը կանչեց զինք եւ ըսաւ. «Ի՞նչ են քու մասիդ այս ըսուածները: Քեզի յանձնած բոլոր ստացուածքներուս հաշիւը տուր: Այլեւս իմ տնտեսս չես կրնար ըլլալ»: Տնտեսը ինքնիրեն խորհեցաւ. «Ի՞նչ կրնամ ընել: Ահա տէրս զիս տնտեսութեան պաշտօնէն կը զրկէ: Բանութիւն չեմ կրնար ընել, մուրալու կ'ամչնամ: Սակայն զիտեմ, թէ ի՞նչ պէտք է ընեմ, որ երբ տէրս տնտեսութեան պաշտօնէն հեռացնէ՝ մարդիկ զիս ընդունին իրենց տուներէն ներս»: Ապա, մէկ առ մէկ կանչեց իր տիրոջ պարտականները եւ առաջինին հարցուց. «Որքա՞ն պարտք ունիս տիրոջս»: Ան պատասխանեց. «Երկու հարիւր թիթեղ ձէթ»: Տնտեսը ըսաւ. «Ահաւասիկ պարտամորիակդ: Նստէ՛ եւ անմիջապէս գրէ՛ հարիւր»: Յետոյ հարցուց միւսին. «Դուն որքա՞ն պարտք ունիս»: Ան պատասխանեց. «Չորս հարիւր յիսուն պարկ ցորեն»: Տնտեսը ըսաւ. «Ահաւասիկ պարտամորիակդ: Նստէ՛ եւ գրէ՛ երեք հարիւր յիսուն»: Տէրը ասիկա լսելով գովեց անիրաւ տնտեսը իր հնարամտութեան համար: Որովհետեւ այս աշխարհի մարդիկը իրենց գործերը վարելու մէջ աւելի ճարպիկ են քան՝ լոյսի որդիները: Եւ ես կ'ըսեմ ձեզի. Աշխարհիկ հարստութիւնը գործածեցէ՛ք այնպէս, որ Աստուծոյ բարեկամութիւնը շահիք, որպէսզի երբ այս աշխարհէն ելլէք, ձեզ յաւիտենական յարկերու մէջ ընդունին:

Ըվ, որ փոքր ծառայութեան մէջ հաւատարիմ է, մեծին մէջ ալ հաւատարիմ է, իսկ ով, որ փոքր ծառայութեան մէջ անհաւատարիմ է, մեծին մէջ ալ անհաւատարիմ է: Հետեւաբար, եթէ աշխարհիկ հարստութիւնը գործածելուն մէջ հաւատարիմ չեղաք, ճշմարիտ հարստութիւնը ո՞վ պիտի վստահի ձեզի: Այսինքն, եթէ հաւատարիմ չեղաք աշխարհիկ հարստութեան, որ ձերը չէ, ինչպէ՞ս կ'ուզէք որ Աստուած ձեզի տայ ձեզի սպասող ճշմարիտ հարստութիւնը:

ՃՐԱԳ ՇԱՐԱԹԱԹԵՐԸ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻՔԱՆԱՆԻ -

Bourj-Hamoud, P.O.Box 80810 - Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ Jerak ճրագ քերթ

ՃՐԱԳ-ը կը պատրաստէ՝ Սարգիս Ա. Քիմյ. Սարգիսեան

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՈՐՈՏՆԵՑԻ ԳՐԻԳՈՐ ՏԱԹԵՒԱՑԻ

Մականունը՝ Կախիկ, ծնած է Սիւն-
եաց Ծղուկ գաւառի Վաղադն գիւղին
մէջ, 1315-ին: Աշակերտած է Գլաճորի
համալսարանին մէջ Տիրատուր վար-
դապետին, որուն մահէն ետք փոխադ-
րուած է Որոտանի վանքը, հոն ստա-
նալով Որոտանցի մականունը: Ան ծա-
նօթ է իբր մեծ աստուածաբան, իմաս-
տասէր, մատենագիր եւ ուսուցչապետ:
Հիմնած է Տաթեւի համալսարանը եւ
Ապրակունիսի բարձրորակ վանական
դպրոցը, որոնք դարձած են աստուա-
ծաբանական եւ փիլիսոփայական կա-
րեւորագոյն կեդրոններ: Պայքար մղած է
Հայաստանեայց եկեղեցւոյ լատինաց-
ման շարժումին դէմ: Ան ժառանգ
թողած իր աշխատութիւններուն մէջ
արծարծած է հայ եկեղեցւոյ արարչու-
թեան, եկեղեցաբանութեան, հրեշտա-
կաբանութեան հարցեր եւ մանաւանդ
մարդկային հոգիի մասին խորհրդա-
ծութիւններ:

ԳՐԻԳՈՐ ՏԱԹԵՒԱՑԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Յովհաննէս Որոտանցիի նշանաւոր
աշակերտներէն՝ աստուածաբան, փի-
լիսոփայ եւ մանկավարժ: Իր ժամանա-
կակիցներուն կողմէ անուանուած է
«Երկրորդ Լուսաւորիչ», «Եռամեծ
Վարդապետ», «Վարժապետ Հայոց»: Իր
կարեւորագոյն գործերէն է «Գիրք
հարցմանց»-ը, որ աստուածաբանու-
թեան գործնական գիրք մըն է: Իր
հմայքը այնքան մեծ եղած է, որ իր
այցելած վանքերուն մէջ աւելցած է
ուսանողներուն թիւը:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

Ինչո՞ւ Աստուծոյ ողորմութիւնն ու
գթութիւնը խնդրելու համար
հաւատացեալներուն
կը թելադրուի ծովապահուքեամբ
աղօթել

Որովհետեւ ծովապահութիւնը խո-
նարհութեան, հեգուքեան, անձնուիրու-
թեան եւ եսի ունայնացման արարք մըն է,
գոր եմքական պէտք է գործով ցոյց տայ
իր Արարիչին՝ հրաժարելով աշխարհի
բոլոր ցանկութիւններէն եւ անոնց առ-
թած հանդիմանքէն ու վայելքներէն՝ ար-
ժանանալու համար Աստուծոյ սիրոյն:
Ծով պահողը իր սրտին ամբողջական սէ-
րը արտայայտած կ'ըլլայ Աստուծոյ
հանդէպ՝ հրաժարելով իր մարմնոյն կեն-
սական եղող հացէն ու ջուրէն: Ան իր
հաւատքն ու համոզումը յայտնած կ'ըլ-
լայ Աստուծոյ խօսքին՝ թէ «Ոչ միայն
հացով կ'ապրի մարդ, հապա այն ամէն
խօսքով՝ որ Աստուծոյ բերնէն կ'ելլէ»:

Ծովապահութեան կամ պահի հետ
համընթաց կատարուելու են աղօթք եւ ո-
ղորմութիւն: Յոյժ թելադրելու է, որ հա-
ւատացեալներ ծովապահութեան կամ
պահին պատեառով ծախսերէն կրճատ-
ւած գումարները յատկացնեն աղքատ-
ներու կամ բարի նպատակներու:

Ի՞նչ կը նշանակէ Մայրենի եկեղեցի

Հայ եկեղեցին հոգեւոր մայրն է իր
ժողովուրդին եւ ժողովուրդն ալ հո-
գեւոր գաւակն է անոր: Որովհետեւ ժո-
ղովուրդը մկրտութեամբ հոգեւորապէս
կը ծնի անոր ծոցէն, անկէ կ'առնէ իր
հոգեւոր սնունդը եւ կը պաշտպանուի
անոր հովանիին տակ ընդդէմ իր
հաւատքին, բարոյականին եւ թշնա-
միներուն: Այս պատեառով կ'ըսուի
ՄԱՅՐԵՆԻ ԵԿԵՂԵՑԻ:

Հ ՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏ ԳԱՍ

ԵՐԷ ԱՌԻՐԸ ՈՐՆԻՆԷ՝ ՓՈԼՍԻՆԷ ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆՆԵՐԷՆ

Գալիլէա էր Յիսուս երբ լսեց Յով-
հաննէս Մկրտիչի գլխատումին մասին
եւ ձգեց Գալիլէան եւ ամայի վայր մը
գնաց՝ Բեթսայիդայի մօտիկ (Մտ.
14.13): Արիւնի ծարաւ մարդ էր
Հերովդէս չորրորդապետ, որ կը կոչ-
ւէր նաեւ՝ Հերովդէս Անտիպաս: Յիսուս
գիտէր այս մէկը, եւ առաւել եւս
չգրգռելու համար անոր արեան ծա-
րաւը՝ իսկոյն հեռացաւ անոր շրջանէն՝
Յովհաննէս Մկրտիչի մահէն ետք:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ Հ ՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ

Յիսուս իր այս վերաբերմունքով
սորվեցուց մեզի, որ պէտք չէ դէմ դնենք
չարին, այլ՝ եթէ առիթը ունինք
խուսափելու անկէ՝ խուսափինք: Այս
ըսել ուզեց Յիսուս երբ ըսաւ. «Երբ
հալածեն ձեզ քաղաքի մը մէջ, ուրիշ
քաղաք մը փախէք, եւ եթէ հոնկէ ալ
հալածեն՝ փախէք այլ քաղաք մը» (Մտ.
10.23): Որոգինէս կ'ըսէ. «Երբ փորձու-
թիւնը գայ, փախինք անկէ եթէ
կարելիութիւնը ունինք, իսկ եթէ
չունինք՝ քաջաբար դիմակալենք գա-
նիկա: Նախընտրելի է փախիլ փոր-
ձութենէն քան դէմ դնել անոր եւ սա-
կայն պարտուած դուրս գալ:

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ ԿՊԻՋԵՍ...

ԵՐԲ ՄԵՂՔԵՐՈՒ ԾԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԿԸ ԶԳԱՍ, ԵՒ ՀՈԳԻՎ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՐԹԵԼՈՒ ԹԵԹԵՐՆԱԼՈՒ ԿԸ ՏԵՆՉԱՅ, Կարդա՛ Սաղմոս 51

Ողորմէ ինծի ո՞վ Աստուած, դուն՝
որ ա՛յնքան ողորմած ես: Քու ան-
սահման գթութեամբդ իմ յանցանք-
ներս ներէ՛ ինծի: Ամբողջութեամբ
մաքրէ զիս իմ անօրէնութենէս եւ իմ
մեղքէս զիս սրբէ: Գիտեմ, յանցանք
գործեցի, մեղքս բնաւ միտքէս չելլեր:
Քեզի միայն քեզի դէմ մեղանչեցի,
Տէ՛ր, գործեցի այն՝ ինչ որ դուն
չարիք կը նկատես: Ուստի արդար
ես, ինչ վճիռ ալ արձակես: Իրաւացի
ես, ինչ պատիժ ալ սահմանես:
Արդարեւ, անօրէն եմ ծնունդէս ի վեր,
մեղաւոր եմ մօրս յղութեան պահէն
սկսեալ: Սակայն դուն, Տէ՛ր, որովհե-
տեւ մարդուս սրտին մէջ ճշմարտու-
թիւնը կ'ուզես տեսնել, ծածուկ կեր-
պով իմաստութիւնդ յայտնեցիր ին-
ծի: Ուստի ներումիդ ցօղով սրբէ զիս,
եւ պիտի մաքրուիմ, լուս զիս, եւ
ձիւնէն աւելի մաքուր պիտի ըլլամ:
Յնծութիւնն ու ուրախութիւնը վերա-
դարձուր ինծի, եւ տառապած ոսկոր-
ներս պիտի ցնծան: Նկատի մի
առներ մեղքերս, ներէ բոլոր յան-
ցանքներս: Ամէն: